KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT

26. februar 1997 *

I sag T-191/96 R,

CAS Succhi di Frutta SpA, Verona (Italien), ved advokat Alberto Miele, Padova, advokaterne Antonio Tizzano og Gian Michele Roberti, begge Napoli, og advokat Carlo Scarpa, Venedig, advokatkontoret Tizzano, Place du Grand Sablon, 36, Bruxelles,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Paolo Ziotti, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, bistået af advokat Alberto Dal Ferro, Vicenza, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

* Processprog: italiensk.

angående en begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning af 6. september 1996 om ændring af dens beslutning af 14. juni 1996 om levering af frugtsaft og marmelade til befolkningerne i Armenien og Aserbajdsjan i henhold til forordning (EF) nr. 228/96 af 7. februar 1996 (EFT L 30, s. 18),

har

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS
RET I FØRSTE INSTANS

afsagt følgende

Kendelse

Relevante retsregler, faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

1 Ved forordning (EF) nr. 228/96 af 7. februar 1996 om levering af frugtsaft og marmelade til befolkningerne i Armenien og Aserbajdsjan (EFT L 30 af 8.2.1996, s. 18, herefter »forordning nr. 228/96«) har Kommissionen indledt en licitationsprocedure for levering af 1 000 tons frugtsaft, 1 000 tons koncentreret frugtsaft og 1 000 tons frugtmarmelade. Forordningens artikel 1 bestemte, at licitationen afholdtes efter bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2009/95 af 18. august 1995 om gennemførelsesbestemmelser for den i Rådets forordning (EF) nr. 1975/95 fastsatte gratis levering af landbrugsprodukter fra interventionslagrene til Georgien, Armenien, Aserbajdsjan, Kirgisistan og Tadsjikistan (EFT L 196 af 19.8.1995, s. 4), særlig artikel 2, stk. 2. I henhold til sidstnævnte bestemmelse »kan licitationen vedrøre den

mængde produkter, der fysisk skal udtages fra interventionslagrenes betaling for levering af forarbejdede produkter, der tilhører samme produktgruppe, på det leveringstrin, der fastsættes i licitationsbekendtgørelsen«.

2 I bilag I, som der henvises til i artikel 1, fastsættes i forordning nr. 228/96 for hvert af de seks partier, som omfattes af indkaldelsen af tilbud, dels egenskaberne ved det produkt, der skal leveres, dels det produkt, som tilslagsmodtagerne modtager hos interventionsorganerne som betaling for leveringen. Navnlig bestemtes det i dette bilag, at de produkter, som tilslagsmodtageren skulle udtage som betaling, alt efter hvert parti var enten æbler eller appelsiner.

3 Artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 228/96 bestemte, at tilbudsgiverens bud for hvert enkelt parti skulle angive den samlede mængde frugt, der var trukket tilbage fra markedet, og som han forpligtede sig til at overtage fra de pågældende interventionsorganer som betaling for alle leveringsomkostningerne indtil overdragelsen. Det bestemtes, at overtagelsen skulle ske i trancher på 1 000 tons, idet næste tranche først kunne frigives, når der var ført bevis for, at den foregående tranche var forarbejdet. I henhold til samme forordnings artikel 4, litra a), skulle interventionsorganerne sikre tilslagsmodtagerne direkte adgang til de produkter, der var trukket tilbage fra markedet, således at leveringen kunne foregå tilfredsstillende.

4 Efter at der var afgivet forskellige bud inden for den i forordningen fastsatte frist, fik selskabet Trento Frutta SpA (herefter »Trento Frutta«) tilslag for parti nr. 1, 3, 4, 5 og 6, og selskabet Loma GmbH for parti nr. 2.

5 Selskabet CAS Succhi di Frutta SpA (herefter »CAS«) havde deltaget i licitationen for parti nr. 1 og 2. Selskabets bud blev ikke antaget, fordi det som betaling for leveringen af sine produkter tilbød at udtage en mængde æbler, der var væsentligt større end den, der var blevet tilbudt af de to tilslagsmodtagere for hvert af disse to partier i deres respektive tilbud.

6 I disse tilbud havde Trento Frutta tilkendegivet, at selskabet var indstillet på at modtage ferskner i stedet for æbler, hvis der var knaphed på de sidstnævnte (bilag 6 til Kommissionens indlæg). Den 6. marts 1996 tilsendte Kommissionen det italienske interventionsorgan AIMA en skrivelse med oplysning om, at Trento Frutta havde fået tilslag for de ovennævnte partier nr. 1, 3, 4, 5 og 6. Den oplyste nærmere, at denne tilslagsmodtager som betaling ville modtage en bestemt mængde, alt efter det pågældende parti, enten af æbler, subsidiært ferskner, eller af appelsiner, subsidiært æbler eller ferskner (bilag 8 til Kommissionens indlæg).

7 Ved beslutning af 14. juni 1996 om levering af frugtsaft og marmelade til befolkningerne i Armenien og Aserbajdsjan i henhold til forordning nr. 228/96 (bilag 1 til Kommissionens indlæg) tillod Kommissionen de tilslagsmodtagende virksomheder, som ønskede det, i stedet for æbler eller appelsiner at modtage »andre produkter, der er trukket tilbage fra markedet, i de forud fastsatte forhold, som afspejler, hvad der svarer til forarbejdningen af de pågældende produkter«. Ifølge anden betragtning dertil var begrundelsen for denne beslutning, at de mængder af det pågældende produkt, der var trukket tilbage fra markedet, var ubetydelige i forhold til de nødvendige mængder, mens det år, hvor det var trukket tilbage, næsten var udløbet. De i samme beslutning fastsatte erstatningsprodukter var ferskner og abrikoser. Hvad navnlig angår fersknerne fastsatte beslutningen en ækvivalenskoefficient i forhold til æblerne på 1:1. I øvrigt tillod Kommissionen også ved afgørelse af 22. juli 1996 (bilag 2 til Kommissionens indlæg), at de æbler, der skulle udtages af tilslagsmodtagerne som betaling for levering af deres produkter, kunne erstattes med nektariner.

8 Efter en klage indgivet af CAS gennemgik Kommissionen på ny de nærmere bestemmelser om, at æblerne og appelsinerne kunne erstattes med anden frugt. Ved beslutning af 6. september 1996 om ændring af beslutningen af 14. juni 1996 om levering af frugtsaft og marmelade til befolkningerne i Armenien og Aserbajdsjan i henhold til forordning nr. 228/96 (bilag 1 til begæringen om foreløbige forholdsregler) fastsatte den en ny ækvivalenskoefficient, som var mindre gunstig for tilslagsmodtagerne, mellem på den ene side ferskner og på den anden side æbler eller appelsiner. Ifølge denne beslutning, der ligesom den forrige beslutning var rettet til Italien, Frankrig, Grækenland og Spanien, kan 0,914 ton ferskner erstatte 1 ton

æbler, og 0,372 ton ferskner 1 ton appelsiner. Disse nye koefficienter gælder alene for produkter, som den 6. september 1996 endnu ikke er blevet udtaget af tilslagsmodtagerne som betaling for leveringer.

9 Ifølge Kommissionens indlæg modtog Trento Frutta den 29. januar 1997, altså næsten et år efter at have opfyldt sin leveringsforpligtelse, kun 25% af den mængde frugt, der var angivet i dens bud for de fem partier, som den havde fået tilslag for, fordi der kun var ringe mængder frugt til rådighed hos interventionsorganerne. Det fremgår af sagens akter, at af de 22 000 tons frugt, som allerede var udtaget af Trento Frutta, bestod ca. 16 500 tons af ferskner (jf. bilag 10 til Kommissionens indlæg, som angiver de mængder frugt, der allerede var overgivet til Trento Frutta den 30.1.1997).

10 Ved stævning registreret på Rettens Justitskontor den 25. november 1996 har CAS anlagt sag med påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 6. september 1996.

11 Ved særskilt dokument registreret på Rettens Justitskontor den 16. januar 1997 har sagsøgeren ligeledes, i henhold til EF-traktatens artikel 185, fremsat begæring om udsættelse af gennemførelsen om den nævnte beslutning. Kommissionen har afgivet skriftlige indlæg ved processkrift indleveret på Rettens Justitskontor den 29. januar 1997. Parterne har angivet mundtlige indlæg i sagen om foreløbige forholdsregler den 6. februar 1997.

De relevante retsregler

12 I henhold til traktatens artikel 185 og 186, sammenholdt med artikel 4 i Rådets afgørelse 88/591/EKSF, EØF, Euratom af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (EFT L 319, s. 1), som ændret ved Rådets afgørelse 93/350/Euratom, EKSF, EØF af 8. juni 1993 (EFT L 144, s. 21),

og ved Rådets afgørelse 94/149/EKSF, EF af 7. marts 1994 (EFT L 66, s. 29), kan Retten, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt eller foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.

13 Artikel 104, stk. 1, i Rettens procesreglement bestemmer, at begæringer om udsættelse af gennemførelsen kun kan antages til realitetsbehandling, hvis den, der fremsætter begæringen, har anlagt sag til prøvelse af retsakten ved Retten. Samme artikels stk. 2 bestemmer, at begæringer om foreløbige forholdsregler skal angive de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og de faktiske og retlige grunde til, at den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget. De begærede forholdsregler skal være af foreløbig art i den forstand, at de ikke må foregribe afgørelsen om sagens realitet (jf. senest kendelse afsagt af Rettens præsident den 17.12.1996, sag T-164/96 R, Moccia Irme mod Kommissionen, Sml. II, s. 2261, præmis 17).

Formaliteten

Parternes argumenter

14 Kommissionen har anført, at denne begæring om foreløbige forholdsregler må afvises, for det første fordi hovedsagen åbenbart må afvises, og for det andet fordi sagsøgeren ikke har interesse i at få udsat gennemførelsen af den anfægtede afgørelse. For det første må hovedsagen åbenbart afvises, fordi sagsøgeren ikke er umiddelbart og individuelt berørt af denne afgørelse som omhandlet i traktatens artikel 173, stk. 4. Denne er nemlig uafhængig af licitationsbekendtgørelsen og er blevet truffet efter udliciteringen af kontrakten. Den kan derfor kun angå tilslagsmodtagerne og berører på ingen måde selve licitationen. Sagsøgerens stilling er derfor identisk med stillingen for enhver anden erhvervsdrivende i den berørte sektor, bortset fra tilslagsmodtagerne, uanset om den pågældende har deltaget i licitationen. I øvrigt viser sagsøgerens absolut manglende søgsmålsinteresse med hensyn til den anfægtede afgørelse også, at hovedsagen åbenbart må afvises.

15 For det andet kan sagsøgerens manglende interesse i at opnå udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede afgørelse forklares af de samme grunde som dem, der gør, at sagsøgeren ikke har interesse i at søge den annulleret. Beslutningen har nemlig ikke tilladt at erstatte æblerne og appelsinerne med ferskner, som er det, sagsøgeren anfægter. Den har blot, som ønsket af den berørte, ændret ækvivalenskoefficienten mellem disse frugter, som var fastsat i den tidligere beslutning af 14. juni 1996, som netop bestemmer, at en sådan udskiftning kan ske, og som sagsøgeren ikke har krævet annulleret inden for de fastsatte frister. Hvis ændringsbeslutningen af 6. september 1996 blev udsat, ville Kommissionen altså have pligt til at foretage betalingerne til tilslagsmodtagerne på grundlag af denne tidligere beslutning om fastsættelse af en ækvivalenskoefficient, som ifølge sagsøgerens klagepunkter i det væsentlige begunstiger tilslagsmodtagerne.

16 Sagsøgeren har anført, at hovedsagen kan antages til realitetsbehandling. I sin egenskab af bydende er sagsøgeren nemlig individuelt berørt af den anfægtede beslutning. Ved denne beslutning er betingelserne for licitationens afholdelse ændret, idet man efterfølgende har ændret et af de væsentlige led i bekendtgørelsen, nemlig den type produkt, der fås som betaling. Dette produkt var imidlertid en afgørende omstændighed, på grundlag af hvilken de berørte virksomheder, herunder sagsøgeren, traf beslutning om, hvorvidt de ville afgive bud, og i bekræftende fald fastsatte de betingelser, som de tilbød. I øvrigt er sagsøgeren umiddelbart berørt af den anfægtede beslutning, da det nationale interventionsorgan handler som befuldmægtiget ved udførelsen af denne beslutning og i denne forbindelse ikke har noget skøn.

17 Under den mundtlige forhandling har sagsøgeren også bestridt det af Kommissionen anførte om, at sagsøgeren ikke skulle have interesse i at få annulleret eller udsat den anfægtede beslutning. Efter sagsøgerens opfattelse har denne erstattet beslutningen af 14. juni 1996. En eventuel annullation af den anfægtede beslutning ville derfor ikke føre til en genoplivelse af denne tidligere beslutning, som den havde ophævet (jf. Domstolens dom af 14.5.1974, sag 4/73, Nold mod Kommissionen, Sml. s. 491, præmis 2). Ligeledes ville den begærede udsættelse af gennemførelsen ikke foreløbigt genoplive beslutningen af 14. juni 1996. Den ville føre til,

at de i licitationsbekendtgørelsen fastsatte betalingsbetingelser fortsat ville finde anvendelse under behandlingen af hovedsagen, således at Kommissionen, alt efter de pågældende partier, kun kunne stille æbler eller appelsiner til rådighed for Trento Frutta i afventning af Rettens dom i hovedsagen.

Rettens bemærkninger

18 Med hensyn til spørgsmålet, om hovedsagen kan antages til realitetsbehandling, bemærkes, at dette spørgsmål ifølge fast retspraksis i princippet ikke skal behandles under sagen om foreløbige forholdsregler. Det skal udskydes til behandling under hovedsagen, undtagen hvis det umiddelbart fremgår, at denne åbenbart må afvises, da man ellers vil foregribe Rettens afgørelse i hovedsagen (jf. senest Rettens præsidents kendelse af 6.12.1996, sag T-155/96 R, Ville de Mayence mod Kommissionen, Sml. II, s. 1655, præmis 8).

19 I dette tilfælde fremgår det ikke umiddelbart, at hovedsagen åbenbart må afvises. Navnlig synes de argumenter, som sagsøgeren har fremført for at godtgøre, at den anfægtede beslutning erstatter den foregående beslutning af 14. juni 1996, efter Kommissionens fornyede gennemgang af situationen, således at sagsøgeren dermed ville have godtgjort at have interesse i at kræve den annulleret, ikke umiddelbart helt grundløse. Det samme gælder sagsøgerens argumentation om sin søgsmålskompetence med hensyn til en beslutning, som, skønt den er rettet til medlemsstater, i virkeligheden angår betalingsbetingelserne for leveringen, som licitationen netop vedrørte (jf. ovenfor, præmis 1 og 3).

20 Hvad i øvrigt nærmere angår sagsøgerens interesse i at begære udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede beslutning bemærkes, at sagsøgeren med sin begæring om foreløbige forholdsregler i det væsentlige ønsker at opnå, at betalingen til

Trento Frutta ved hjælp af ferskner standses, så længe hovedsagen behandles. I forbindelse med denne begæring, og uden at det er fornødent på dette trin af dens behandling at udtale sig om virkningerne af en eventuel blot udsættelse af den anfægtede beslutning på de regler, der gælder ved afgørelsen af, hvilke produkter Trento Frutta kan få som betaling for sin leverance, bemærkes blot, at Fællesskabets retsinstanser i sager om foreløbige forholdsregler under alle omstændigheder har kompetence til at træffe enhver passende foreløbig forholdsregel med henblik på konkret at imødekomme sagsøgerens begæring og i givet fald udelukke risikoen for et alvorligt og uopretteligt tab, som denne påberåber sig, efter at have gennemgået de af hver part fremførte argumenter vedrørende samtlige betingelser for at træffe denne forholdsregel. Denne kompetence er alene begrænset af nødvendigheden af at overvåge, at den eventuelt trufne foreløbige forholdsregel under de konkret foreliggende omstændigheder ikke får uoprettelige virkninger og ikke således foregriber kravet i hovedsagen.

21 Det følger heraf, at Kommissionens opfattelse, hvorefter sagsøgeren ikke skulle have interesse i at begære udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede beslutning, fordi en sådan foranstaltning nødvendigvis ville føre til, at den førnævnte beslutning af 14. juni 1996, som er gunstigere for tilslagsmodtagerne end den anfægtede beslutning, foreløbig ville blive anvendt, ikke kan lægges til grund.

22 På grundlag af samtlige de foregående betragtninger må denne begæring om foreløbige forholdsregler antages til realitetsbehandling.

23 Det må følgelig undersøges, om de materielle betingelser for at træffe den begærede foreløbige forholdsregel er opfyldt i dette tilfælde. Det findes herved hensigtsmæssigt først at undersøge betingelsen om uopsættelighed.

Spørgsmålet, om der er fare ved udsættelse

Parternes argumenter

24 Sagsøgeren har gjort en række omstændigheder gældende for at godtgøre, at den skade, som denne risikerer at lide, hvis den anfægtede beslutning straks finder anvendelse, er alvorlig og vanskeligt kan oprettes.

25 Denne beslutning ville fremkalde en alvorlig forstyrrelse af konkurrencen på markedet for industriel forarbejdning af frugt og således påføre sagsøgeren enorme økonomiske tab. Denne ville blive tvunget til at sælge sine produkter, uanset om der er tale om ferskenpuré eller koncentreret ferskensaft, til en pris, der er væsentligt lavere end sagsøgerens produktionsomkostninger, for at forblive konkurrencedygtige over for de yderst lave priser, som Trento Frutta ville kunne anvende på grund af den anfægtede beslutnings virkninger. Sagsøgeren vurderer det således lidte tab til ca. 2,3 mia. LIT om året. Desuden ville sagsøgeren også miste en fortjeneste i størrelsesordenen 2-2,5 mia. LIT på grund af denne beslutning. Forholdet mellem f.eks. salgsprisen for ferskenpuré og omkostningerne til frugt er faldet fra 2,14 i 1994 til 2,9 i 1995 og 1,67 i 1996. Under disse omstændigheder er sagsøgerens virksomheds rentabilitet ikke længere sikret af markedspriserne for salg i høståret 1996 på grund af det unormale tryk på disse priser, der udøves af Trento Frutta, fordi dette selskab som betaling for leverancen af de i licitationsbekendtgørelsen nævnte produkter tildeles ca. 65 000 tons ferskner, som udgør 65-70% af den mængde ferskner, der gennemsnitligt forarbejdes af den italienske industri (mens 65 000 tons æbler kun ville udgøre 30% af den mængde æbler, der gennemsnitlig forarbejdes af denne industri).

26 Desuden ville sagsøgeren risikere at miste markedsandele endog ud over markedsandelene for de pågældende produkter, nemlig ferskensaft. Sagsøgerens traditionelle kundekreds, som denne forsyner med flere produkter, ville blive stærkt tilskyndet til at købe ikke blot billigere ferskensaft, men også andre produkter hos konkurrenter, hvilket til sidst endog ville sætte sagsøgerens overlevelse på spil. En sådan skade ville helt åbenbart være uoprettelig. Den kunne højst give anledning til en økonomisk erstatning, som i øvrigt vanskeligt kan kvantificeres, og som ikke

ville kunne genetablere sagsøgerens tidligere situation med hensyn til tilstedeværelse på markedet og udvikling af dennes erhvervsvirksomhed.

27 Den begærede forholdsregels uopsættelighed ligger i dette tilfælde netop i, at opfyldelsen af kontrakten endnu ikke er gennemført med hensyn til størstedelen af den frugt, der skal udtages som betaling af Trento Frutta, der kunne overtage i alt ca. 65 000 tons frugt, som ville tilkomme dette selskab i henhold til licitationen. Når man imidlertid allerede ved, at Trento Frutta kan råde over en meget betydelig mængde ferskner for året 1996/1997 til en pris, der er forudfastsat i den anfægtede beslutning, ville denne konkurrerende virksomhed være i stand til allerede nu at tilbyde produkter forarbejdet af ferskner til priser uden nogen sammenhæng med, hvad der vil blive etableret i løbet af det nye høst- og forarbejdningsår. Selskabet ville således være undtaget fra de normale vilkår på markedet, hvor der normalt begynder forhandlinger kort tid før høsten af ferskner, der begynder i juni, når oplysningerne om frugtproduktionen og den mængde, der står til rådighed for forarbejdningsindustrien, er kendt.

28 Endelig har sagsøgeren under den mundtlige forhandling fremhævet, at en interesseafvejning må tale til fordel for, at den begærede forholdsregel træffes. Udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede beslutning ville nemlig hverken skade Fællesskabet, da samtlige leverancer allerede er udført af Trento Frutta, eller denne sidstnævnte, der som betaling ville få de i licitationsbekendtgørelsen nævnte produkter, nemlig æbler eller appelsiner, i overensstemmelse med de bud, som selskabet selv har afgivet på grundlag af denne bekendtgørelse.

29 Kommissionen har bestridt det af sagsøgeren anførte vedrørende risikoen for tab. Sagsøgeren har ikke ført noget bevis for, at Trento Frutta's lave priser er et resultat af den anfægtede beslutning og volder sagsøgeren et alvorligt tab ved at tvinge denne til at sælge under sine fabrikationsomkostninger og ved at påføre denne tab af markedsandele. Desuden er de påberåbte tab under alle omstændigheder rent økonomiske. Sagsøgeren, som ifølge sine egne udtalelser ville være i stand til at

sælge 20 500 tons ferskenpuré om året, har i denne forbindelse ikke fremlagt nogen omstændighed, der giver grundlag for at fastslå, at det påberåbte tab ikke kunne erstattes fuldt ud, såfremt den anfægtede beslutning blev annulleret.

30 Desuden har Kommissionen under den mundtlige forhandling præciseret, at interventionslagrene af såvel ferskner som æbler og appelsiner eller nektariner og abrikoser var udtømt på det pågældende tidspunkt, og at det næppe kan forudses, hvor meget frugt der vil blive produceret og trukket tilbage fra markedet i det følgende år. Under disse omstændigheder er hverken sagsøgeren eller Kommissionen selv i stand til at forudse de mængder af henholdsvis ferskner, æbler og appelsiner, som Trento Frutta vil opnå som betaling. Det af sagsøgeren hævdede tab har følgelig rent hypotetisk karakter og kan ikke kvantificeres på nuværende tidspunkt.

Rettens bemærkninger

31 Ifølge fast retspraksis skal det ved vurderingen af, om de foreløbige forholdsregler er uopsættelige, undersøges, om en gennemførelse af de omtvistede retsakter, inden Retten træffer afgørelse i hovedsagen, kan påføre den begærende part et alvorligt og uopretteligt tab, som ikke vil kunne afhjælpes, selv hvis den anfægtede beslutning annulleres, eller som på trods af dets midlertidige karakter står i misforhold til sagsøgtes interesse i, at dens retsakter gennemføres, selv om de er genstand for en retssag. Det er sagsøgeren, der skal bevise, at disse betingelser er opfyldt (jf. senest Rettens præsidents ovennævnte kendelse, Ville de Mayence mod Kommissionen, præmis 19).

32 I dette tilfælde følger den angivelige risiko for tab ifølge sagsøgeren af en alvorlig fordrejning af konkurrencen på markedet for industriel forarbejdning af ferskner,

efter at den anfægtede beslutning blev truffet. Sagsøgeren har dog ikke fremlagt noget bevis til støtte for sine udtalelser. Navnlig giver hverken de af sagsøgeren afgivne oplysninger eller sagens akter grundlag for at fastslå, at der er en direkte forbindelse mellem på den ene side Trento Frutta's priser, som sagsøgeren baserer sig på, og som udøver et unormalt pres på markedspriserne, og på den anden side muligheden for, at denne konkurrerende virksomhed som betaling får ferskner i stedet for æbler eller appelsiner i henhold til den anfægtede beslutning. Sagsøgeren har nemlig blot konstateret, at denne konkurrerende virksomheds priser er lavere end dens produktionsomkostninger. Sagsøgeren har i denne forbindelse uden yderligere præcisering med hensyn til ferskenpuré nævnt, at »Trento Frutta's salgspris — som oplysninger om markedet viser — er ca. 517 LIT (og uden tvivl lavere) pr. kg«. For koncentreret ferskensaft overskrider prisen ikke 4 000 LIT pr. kg. Imidlertid giver sagsøgeren ingen oplysning om bl.a. de steder, hvor de påberåbte oversigter er udarbejdet, deres dato og i givet fald hvilken periode de dækker, for at godtgøre deres pålidelighed. Den blotte omstændighed, at Trento Frutta ifølge de oversigter over priser på markedet, som sagsøgeren har påberåbt sig, har været i stand til at sælge visse produkter til en lavere pris end selskabets produktionsomkostninger, følger desuden under alle omstændigheder ikke nødvendigvis af — når intet tyder herpå — at Trento Frutta har opnået en vis mængde ferskner som betaling efter den ækvivalenskoefficient, der er fastsat i beslutningen af 16. juni 1996 og dernæst ændret ved den anfægtede beslutning. Den kunne lige så vel forklares med andre faktorer, som f.eks. en forskel mellem de to virksomheders produktionsomkostninger.

33 I betragtning af, at samtlige lagre af såvel ferskner som æbler eller appelsiner hos de berørte interventionsorganer på nuværende tidspunkt desuden er udtømt, og at det ikke kan forudses, hvilke mængder frugt der vil blive produceret og trukket tilbage fra markedet i det følgende år, således som det fremgår af Kommissionens svar på de spørgsmål, der er stillet under retsmødet, er muligheden for, at Trento Frutta i fremtiden skulle opnå en meget betydelig mængde ferskner som betaling til en pris, der er fastsat forud i den anfægtede beslutning, rent hypotetisk. Spørgsmålet, om den mængde æbler eller appelsiner, der trækkes tilbage fra markedet under behandlingen af hovedsagen, vil være tilstrækkelig i betragtning af de mængder, der er nødvendige for at betale Trento Frutta's leverancer i henhold til licita-

tionsbekendtgørelsen, vil først kunne afgøres i løbet af bl.a. det følgende tilbagetrækningsår, som ifølge sagens akter (bilag 3 til Kommissionens indlæg) løber fra august til maj for æbler og fra december til maj for appelsiner. På denne baggrund er der intet grundlag for at antage, at Trento Frutta ikke vil få æbler eller appelsiner som betaling for sine leverancer i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag 1 til licitationsbekendtgørelsen. Det følger heraf, at Trento Frutta, i modsætning til hvad sagsøgeren har hævdet, ikke allerede råder over en betydelig mængde ferskner i kraft af det følgende tilbagetrækningsår til en pris, der forud er fastsat ved den anfægtede beslutning. I denne henseende er selskabet således fortsat omfattet af de normale markedsvilkår, ligesom alle de øvrige erhvervsdrivende.

34 På denne baggrund, og da det ikke er godtgjort, at Trento Frutta's angiveligt lave priser — som sagsøgeren har henvist til ved vurderingen af den hævdede risiko for skade — står i forbindelse med den anfægtede beslutning, og når denne konkurrerende virksomhed desuden og under alle omstændigheder ikke har garanti for i henhold til den anfægtede beslutning at opnå en betydelig mængde ferskner som betaling for tilbagetrækningsåret 1996/1997, er de årlige tab på ca. 2,3 mia. LIT og den tabte fortjeneste på 2-2,5 mia. LIT, som sagsøgeren har påberåbt sig, fordi denne er nødsaget til at nedsætte sine egne priser for at forblive konkurrencedygtig over for Trento Frutta som følge af anvendelsen af denne beslutning, ligeledes rent hypotetiske og er ikke baseret på noget konkret og sikkert grundlag.

35 Desuden er den skade, som sagsøgeren har påberåbt sig hvad angår tab og manglende fortjeneste, under alle omstændigheder af økonomisk art. Den kan derfor

oprettes på passende måde ved hjælp af en erstatning, såfremt den anfægtede beslutning skulle blive annulleret, og kan derfor ikke anses for uoprettelig.

36 Med hensyn til den risiko for skade, som ifølge sagsøgeren skal bestå i tab af markedsandele i sektoren for ferskensaft og ferskenpuré — eller i sektoren for andre produkter, for så vidt sagsøgeren forsyner sin traditionelle kundekreds med flere produkter — er den blot baseret på rent teoretiske eller generelle udtalelser fra sagsøgeren, som ikke har givet nogen konkret oplysning eller fremført noget bevis til støtte for sin opfattelse. Dette gælder også den omstændighed, at sagsøgeren blot, uden yderligere oplysning, har erklæret, at gennemførelsen af den anfægtede beslutning til sidst endog vil bringe dennes overlevelse i fare.

37 Det fremgår af de ovennævnte omstændigheder i deres helhed, at sagsøgeren ikke har påberåbt sig overbevisende argumenter, der lader formode, at en øjeblikkelig gennemførelse af den anfægtede beslutning kan påføre denne et alvorligt og vanskeligt opretteligt tab.

38 Det følger heraf, at betingelsen om, at der skal være fare ved udsættelse, ikke er opfyldt. Den foreliggende begæring om udsættelse af gennemførelsen kan derfor ikke tages til følge, og det er ikke nødvendigt at behandle de anbringender og argumenter, som sagsøgeren har fremført som materiel begrundelse for, at den begærede foreløbige forholdsregel skal træffes, og i denne forbindelse navnlig undersøge, om den anfægtede beslutning, som sagsøgeren hævder, umiddelbart forekommer at være i strid med ligebehandlingsprincippet, fordi den ændrer visse væsentlige betingelser, der er nævnt i licitationsbekendtgørelsen.

Af disse grunde

bestemmer

RETTENS PRÆSIDENT

1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

2) Afgørelsen vedrørende sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 26. februar 1997.

H. Jung — A. Saggio

Justitssekretær — Præsident